
V ékony j ég 21. fejezet

Ariana, vas árnap 24 december 2023 - 20:52:04

21.
kedd

M ár b Qven lement a nap, Lucas viszont m ég sehol. Agg ódom, mert a mobilja is ki van kapcsolva. Biztos vagyok benne, hogy azt mondta, ma j ön vissza, és tegnap is ezt írta üzenetben, most viszont teljesen elt qnt. R áad ásul havazott, így dupl án tartok t Qle, hogy valami baj t ört ént. Csak akkor nyugszom meg, amikor v égre felh ív.

Merre vagy?

Lerobbant ez a tragacs. Bocs, de a telefonom lassan lemer ül, ink ább kikapcsoltam.

Érzem a hangj án, mennyire ideges. Gondolom, át is fagyott, ha az aut óp ály án vesztegel ór ák óta.

Menjek érted?

Nem, siker ült megoldani, de nagyon k és Qn érek a v árosba, úgyhogy ink ább m ár nem megyek át feleli, de azonnal tiltakozom. Hi ányzik, nem szeretn ém, ha csak holnap tal álkozn ánk.

Attól j öhetsz nyugodtan.

Kell p ár dolog otthonról &

Elhozzam? áj ánlom. P ár m ásodpercig csend honol a vonalban, és rem élem, nem kifog ásokat keres épp.

Nem sz ívesen ugr áltatn álak.

Ler ázol? k érdezek rá, mire azonnal menteget Qzni kezd, amivel viszont felbosszant.

Nem err Ql van sz ó, csak így is sokat seg ítesz &

Lucas.

Beles óhajt a telefonba. Tudom, hogy nyertem, és azt is, hogy t ényleg nem t ávol tartani akar. Az eddigiekb Ql kiindulva pont arra lenne sz üks ége, hogy ne legyen egyed ül.

J ó, mondom, mit hol tal álsz.

Ledikt álja, mire van sz üks ége, én meg ink ább fel írom. Munkahelyi iratok, ha megveszek, sem jegyzem meg Qket. Miután letett ük, átmegyek hozz á, és morcosan j öv ök rá, hogy m ég mindig nincs áram. K ész élm ény a kintr Ql besz qr Qd Q gyatra f ényben keresg élni, úgyhogy a mobilom zsebl ámp áj át h ívom seg íts ég ül. Gondolhattam volna, hogy nem volt ideje elint ézni a visszakapcsol ást, úgyhogy addig szerintem haza sem engedem. A megk érdez ése

n élk ül pakolok neki p ár v ált ás ruh át, legfeljebb leszedi a fejem érte.

El ég r égen haza érek, mire Lucas befut, koszosan és át ázva.

Meg akartad szerelni? k érdezek r á d öbbenten, Q meg mogorv án v állat von.

Egy pr ób át meg ért, de mind össze annyit siker ült el érnem, hogy b Qrig áztam, és csupa olaj vagyok.

Ülj be a k ádba, miel Qtt megf ázol!

Es élytelen, hogy ne kapjak t üd Qgyullad ást, m ár most érzem, hogy beteg leszek legyint, de az ért megfogadja a tan ácsomat.

Maradj! k éri, amikor egy pillanatra bemegyek hozz á. Le ül ök a k ád sz él ére, és a v íz al ól felsejl Q b Qr ét figyelem. Mag ához k épest r émesen le van fogyva, pedig alapb ól v ékony.

Az aut ód?

Nagyszerv íz & s óhajtja, és h átrad önti a fej ét a k ád sz él ére. Épp sz ól ásrá nyitn ám a sz ámat, amikor megel Qz.

Meg se k érdezd! Nem, nem volt bekalkul álva, de m ár nem is érdekel, t úls ágosan felh úztam magam. És nem, ne k ölts t öbbet r ám!

Elmosolyodom azon, mennyire tudja, mi j árhat a fejemben. Lenyelem az ezzel kapcsolatos megjegyz éseimet, ismerem annyira, hogy úgyis es élytelen ül pr ób áln ám meggy Qzni, sz óval taktik át v áltok.

Akkor addig haszn álod az eny émet.

Melyiket? csillan fel a szeme, én meg felr öh ög ök. Nem gondolhatja komolyan, hogy odaadom neki a kedvenc aut ómat. Én is ritk án haszn álom, pedig szeretem, de t úls ágosan felv ág ós azzal j árni.

Szeretlek, de hogy a GT-t r ád nem b ízom, abban biztos lehetsz. Zavartan mosolyodik el, én pedig akkor d öbbenek r á, mit mondtam. Nem reag ál semmit, t úl ingov ányos most ez a talaj, én is tudom, ink ább a mondat m ásodik fel ére v álaszol.

Nem is k éne. Ha be áll ítók egy Maseratival dolgozni, az s úlyos k érd éseket vetne fel.

Akkor kiz ár ásos alapon marad a Chevrolet, majd átpakolom a cuccaimat bel Qle b ólogatok elgondolkodva. De ha szeretn éd, beszerezhetek egy m ásikat teszem hozz á, mire Lucas meglepetten pillant fel r ám, azt án belemegy a j át ékba.

Csak k ív áncsis ágb ól, ha azt mondan ám, megtenn éd?

Mi ért ne?

Nem k érdeztem semmit! v ágja r á, de az ért vigyorog. Ör ül ök, hogy siker ült picit feldobni, h úz ós napja lehetett.

Egy ébk ént van m ég egy Porsche otthon, amit ezer éve nem haszn áltam.

Áruld m ár el nekem, minek egy tizenh ét-tizennyolc éves

k öly öknek t öbb dr ága kocsí? k érdezi hitetlenked éssel a hangj ában. Én tizenh ét évesen kaptam egy tragacsot, ami f él évig se b írta.

Ezt k érdezd Stephent QI, aki a h ét minden napj án m ásikkal j árt vonom meg a v államat. Na igen, Stephen a nagyzol ás mestere volt, pont ez ért bukott akkor át, amikor kiv ágt ák otthonr ól. B ár n élk ül özni így sem n élk ül öz, az ért valahol j ót tett neki a v áltoz ás. Megtanulta jobban ért ékelni a dolgokat.

Sz óval felv ág ásb ól?

Ahonnán én j öv ök, ott vagy l átszik, hogy sok p énzed van, vagy senki sem vagy felelem nem t úl nagy lelkesed éssel. A Chevrolet-t egy ébk ént akkor vettem, amikor idej öttem.

Senki sem hiszi el, de nem hi ányzik a sznob l égk ör. Sokkal jobban érzem magam úgy, hogy m ég a c égemet sem én vezetem, csak megb újok a h átt érben, és csin álom, amit élvezek. P énzem van, de nem érzem sz üks ég ét annak, hogy úgy sz órjam, mint akinek k ötelez Q. Figyelem, a r égi bar átok mit m qvelnek, és h ányingerem van t QI ük. Nem, nekem nem ez kell &

Tal án ha nem a p énzhajh ász ás miatt hanyagoltak volna gyerekk ént, m áshogy gondolkodn ék. M ás pont a nagyzol ással kompenz ál, én meg szerintem r á sem kaptam volna, ha nem botlok Stephenbe. De amilyen gyorsan j ött a dolog, olyan gyorsan el is sz állt a var ázsa. T úl hamis volt minden csillog ás &

Elrontottam a kedved jegyzi meg Lucas b qnb án óan, de gyorsan megnyugtatom, hogy nem err QI van sz ó.

Csak arra gondoltam, mennyire nem nekem val ó a fels Q t ízezer.

Sosem fogom meg érteni, hogy nem romlott ál el mosolyodik el.

Nagy szerencs ém.

K özelebb hajolok, és megcs ókolom, azt án mag ára hagyom.

Befekszem az ágyba, olvasok, am íg v árok r á.

M ár a szeme csillog ás áb ól tudom, mire v ágyik, de amikor f öl ém m ászik, a combjaim k öz é furakszik, szemernyi k éts égem sem marad. Sz ól ásrá nyitja a sz áj át, de úgyis tudom, mit k érdezne, így ink ább az ajk ára nyomom a saj átomat. Mire elv álunk, nagyon k öd ös az elm ém, megveszek, annyira akarom Qt. T ürelmetlen ül nyomom a kez ébe a s íkos ít ót és az óvszert, Q viszont egy pillanatra megdermed. Az eg ész mind össze n éh ány m ásodpercig tart, és k érd Q tekintetem l átt án csup án megr ázza a fej ét, de r áj öv ök, mi a gondja. Visszadobom a gumit az éjjeliszekr ényre, oda sem figyelve, merre esik. A v állg ödr ömbe temeti az arc át, forr ón szuszog a b Qr ömre.

Biztos?

Biztos.

R á ér Qsen halad lefel é a testemen, én pedig behunyom a szememet, amint az ágy ékomhoz ér. Meglepetten ny ög ök fel, amikor l ágyan beleharap a bels Qcombomba. Enyh én felemelem a fejem, hogy r án ézhessenek, tal álkozik a pillant ásunk. Figyel, mik özben az ujjá lejjebb cs úszik, azt án újra elnyeli a farkamat, megszak ítva a szemkontaktust. Gondoskodik r óla, hogy alaposan felforrallja a v éremet, m ár azel Qtt elhagyom az agyamat, hogy egy által án bel ém hatolna, azt án m ég jobban elveszek &

Kifulladásra fekszem, de amint meg érzem Lucas mocorg ás át, oldalra fordulok. A tekintete megfeythetetlen, t úls ágosan komoly.

Mi az?

Hozz á vagy szokva.

Zavarba j öv ök. Nincs kedvem arr ól besz élni, milyen volt n élk üle, a szexu ális szok ásaim v áltoz ása viszont úgy t qnik, n émi magyar ázatra v ár.

Mondhatjuk.

Stephennel? k érdez r á óvatosan, én meg tudom ásul veszem, hogy nem úszom meg a mes él ést. Pedig f áradt is vagyok, és olyan j ó lett volna csak összeb újni. Ha viszont érdekli, nem r ázhatom le.

Nem miatta. Mes éltem, hogy volt egy bar átom p ár h ónapig, aki akt ív volt.

A pr ób álkoz ást sem értem v ágja r á meglepett somolyg ással.

Miut án kidobt ál, összekavartam Stephennel, de Q nem tudta kit ölteni az qrt, amit hagytt ál. Kellett valaki, Q meg j ók ép q volt, és pont r áakadtam &

S óhajtvá fel ül. Ijedten hallgatok el, tal án f élre értettem, és m égsem volt r á t ényleg k ív áncsi & T étov án megcir ógatom a h át át, de nem fordul fel ém.

Mi a baj?

Be kellene fejezn ünk, m ég most jelenti ki. A hat ározotts ága megr ém ít, hirtelen leveg Qt sem kapok.

Mi ért?

Mert megint csak szenvedni fogunk mindketten. Ha anya & Elakad, nem b írja kimondani, és ezt maxim álisán meg értem. Irigyl ésre m élt ó a kapcsolata az anyj ával, sz örnny q lehet v égign ézni a haldokl ás át. Ha meghal, nekem haza kell k ölt özn öm. A h úgaimnak ott az iskola, ott vannak a bar átaik. Ez eleve rossz ötlet.

Lucas &

Mondtam, hogy csak kihaszn állak folytatja, mintha nem is hallotta volna, hogy megpr ób álok k özbevégni. Kell valaki, aki a felsz ínen tart, k ül önben összeomlan ék. De ennek nem lehet az az ára, hogy

utána neked legyen rossz.

Nézem, ahogy ül, nekem hát, és az egész lényéből valami félelmet ártalan szomorúság árad. Óvatosan a karjához érek, és szerencsére engedi, hogy visszahúzzam magam mellé.

Nem számít.

Dehogynem!

Megsimogatom az arcát, ad egy puszit a tenyerembe, közben kutatóan néz a szemembe.

Szeretek veled lenni ismeri el, és közelebb fészkel hozzám, a derekamra simítja a kezét. Ha tudná, mennyire hiányoztál &

Te is nekem.

Miért nem bírnánk összejönni?

Ha miután kidobtál, nem veszem csak úgy tudomásul & pedzegetem, mire enyhén elmosolyodik.

Annyira vártam, hogy megkeress, de mire megtetted, túlságosan haragudtam rád. Belelovaltam magam a gondolatba, hogy nem számítok neked.

Ez butaság.

Fáj, hogy ezt hitte, az viszont még jobban bánt, hogy okot adtam rá. Nem szabadott volna engednem, hogy Stephen felbosszantson és elbizonytalanítson.

Már tudom süttögeti, és megcsókol.

Lucas köhög és érebredek hajnalban, esélyem sincs visszaaludni tőle. Őt kösül feladom, és felkelek, neki állok reggelit készíteni. Lucas egy órával később jön utánam, álmosan és leginkább beteg.

Pocsékul nézel ki.

Mondtam, hogy megfáztam feleli egy újabb köhögéssel. Van három napom összekapni magam, mert nem vihetem haza anyának a betegséget.

És megint nem magára gondol el szorban, bár ez annyira nem lep meg.

Lázad van?

Ha adsz lázmérleget, megmondom.

Megkeresem, és a kezébe nyomom, aztán megszemlélem a gyógyszerészletet. Nem túl bizalomgerjesztő, de én sosem vagyok beteg. Fájdalomcsillapító is csak miatta van ennyi, ha még nem jártak le.

Leugrom és kibábként a patikába. Jobb lenne, ha nem mennél ma emberek közé.

Musz áj dolgoznom.

Itthonról nem tudsz?

Majd megkérdezem, válaszolja egy újabb tüsszent és után.

Félelmetes, hogy ennyi idő alatt így kijött rajta a megfázás.

Betegem viszont a te nyakadba sem akarok szakadni.

Felbosszantasz kora reggel.

Elmosolyodik. Elé rakom a reggelit, leülök vele szemben. Van egy olyan érzésem, hogy magától nem is enne.

Majd felhívlak, merre vagyok. Tudod, nálam nincs áram, szóval vagy bemegyek, vagy nálad leszek.

Kapsz kulcsot.

Kösz feleli meglepve, pedig szerintem evidens volt, hogy valahogy közlekednie kell. Nem is értem, korábban miért nem adtam neki.

Talán mert akkor többet voltam én nála, mint fordítva. Úgysem biztos, hogy el tudnának érni, a telefonom tegnap óta holmarokodik, holnem, mert beleejtettem egy tócsába, miután hívtalak. Érted, máshol romantikus havazás, nálunk havas és Q meg szélvihar. Úgy érzem, rohadtul összeesküdött ellenem minden, még Qdik. Érthet Q, hogy kezd besokallni, mostanában nagyon rájár a rúd.

Szerviz?

Túl régi, kirögnének vele legyint, és arrébb tolja a tányt, pedig még féléig van. A rosszalló pillantásomat viszont egyvállrándítással letudja. Nem bírok többet. Holnap veszek valami gagyi telefont, addig neten élsz, ha gépnél vagyok. Ma tényleg csak annyit leszek ágyon kívül, amennyit muszáj. Félek, hogy megfájdul a fejem, aztán onnantól nem létezem, és péntekig rendbe kellene jönnöm.

Ahhoz sok sikert csóválom meg a fejem. Szerintem esélytelen, hogy addig meggyógyuljon, bár lehet, hogy amilyen gyorsan jött, úgymegy is nála. Orvos?

Nálával? Ne viccelj már!

A lázmérő Q csipogva jelez, Lucas pedig összeráncolja a homlokát.

Hát ez kurvajó.

Kérdés nélkül ül nyújtok felé egy doboz pirulát, Q meg sóhajtva vesz be kapszót két Qt. Nem szeretném, ha így elhagyná a lakást, úgyhogy teszek egy tétova kis érletet rá, hogy jobb belátásra bírjam.

Biztos be kell menned?

Várják a papírokat.

E-mailben nem jó?

Nem.

Akkor beviszem én. Ma itthon maradok ajánlom, és úgy ténik,

Lucas sem nagyon b ánn á. R övid ideig m érlel, v ég ül b ólint.

Kapsz szabít? Felnevetek, Lucas is kapcsol. A saj át v állalatomn ál csak elengednek. Ok é, ez h ülye k érd és volt. Biztos nem gond?

Biztos. Add ide a cuccot, és pihenj!

Jobb lenne, ha elvinnél, én meg beadom. Tudod, szem élyes infók vannak benne, nem szeretnék emiatt balhét v álaszolja nem t ül lelkesen. Valószínűleg Q is szívesebben b újt volna vissza az ágyba.

Jól van.

Amíg k ész ül, írok egy e-mailt, hogy ne várjanak. Aztán elfuvarozom a munkahelyére, megváró, és haza is hozom. Pihenni zavarom, nem mintha tiltakozna, majd elmegyek vásárolni. Eredetileg csak a patikát akartam útba ejteni, aztán meggondolom magam. Legfeljebb leszedi a fejem, nem érdekel.

Jó sokáig maradtál jegyzi meg, amikor haza érek, aztán az asztalra esik a pillantása, és elkomorodik. Egy darabig bámulja a kék dobozt, de amikor rám néz, már dühös. Ezt most mi ért?

Szükség van egy új telefonra. Te mondtad, hogy munkaeszköz, és a családod sem tud hívni addig.

Meg tudtam volna venni én is.

Én viszont pont arra jártam.

Felóhajt, és ebben a hangban annyi frusztráció fészül, hogy tudom, nem győztem meg, csak már nem tud mit mondani.

És a masik? Remélem, az a tiéd.

Megrázom a fejem, Lucas pedig kihúzza a székét, és leül, majd int, hogy én is tegyek így.

Matt fog bele, aztán elakad, és szerintem azon van épp, hogy minél diplomatikusabb maradjon. Ezek szerint tényleg berágott rám.

Értékelem, hogy ennyi mindent teszel értem. Tényleg.

Túlásba estem? Bólint. De azt mondtad, szeretted azt az órát &

Ez nem ok rá, hogy csak úgy vegyél nekem egy masikat!

Miért zavar?

Mert rohadt drága! Vágyja rá ingerülten, aztán vesz egy nagy levegőt, és kifújja. Látszik rajta, hogy próbál nem üvölni velem, pedig én tényleg csak kedveskedni akartam. Nézd, lehet, hogy már holnap fogom magam, és kisértő az életemben. Ne adj ajándékokat, nem érdelem meg.

Ez nem olyasmi, amit ki érdemelni kell. Igyekszem figyelmen kívül hagyni a szívet szorító érzést, amit a szavai okoznak. Próbálok nem belegondolni abba, hogy tényleg el fogom veszíteni, és semmit sem tehetek. Előzőt tényleg kőztelte velem, hogy el fog menni, és még nem találtam ki, erre mit lehetnék.

Úgysem tudom semmi értelmesre k öltetni a p énzemet, pedig van egy rakat. Megb ántottalak vele?

Nem, de &

Ha el akarsz t qnni az életemb Ql, akkor úgyis megteszed szak ítom f élbe. Akkor viszont szeretn ém, ha ezt is vinn éd, eml ékbe.

J ól van adja meg mag át. Szomork ás mosoly ül ki az arc ára, amikor azonban ism ét feln éz r ám, elmosolyodik. De innent Ql semmi mag ánakci ó, rendben?

Le álltam, esk üsz öm.

Est ére rosszabbodik az állapota, t üzel a l ázt ól, k énytelen vagyok orvost h ívni hozz á. Val ósz ín qleg t úls ágosan le van gyeng ülv a szervezete, az ért betegedett meg ennyire. Hi ába hoztam neki egy rakat vitamint, ennyi id Q alatt nem j ön helyre így, hogy hetekig nem evett norm álsan. Injekci ót kap, de az orvos a lelkemre k öti, hogy ha nem lesz jobban, vigyem k órh ázba. Nagyon rem élem, hogy erre nem ker ül sor.

Hov á m ész?

Hozok valamit inni neked felelem, b ár meglep a k éts égbeesett hangja.

Nem kell, ne hagyj itt!

Mindj árt j öv ök & v álaszoló, de nem enged. Er Qvel kapaszkodik a karomba, visszah úz mag ához. Ledermedek a reakci ój át ól, nem tudom mire v élni.

Engem mindenki itt hagy. Ne menj el!

F élrebesz él. Ezen annyira megd öbbenek, hogy hirtelen megsz ólalni sem b írok, nemhogy értelmeset v álaszolni. Ink ább visszab újok hozz á, a h át ához simulok, amit Ql v égre megnyugszik. Az el Qbb álm ában is motyogott valamit, de most ébren van, legal ábbis úgy t qnt.

Senki sem hagy ott sehol, Lucas. Mi a baj?

Dehogynem. Az ap ám is lel épett, az any ám meg ki tudja, meddig él &

Adok egy pusztit a tark ój ára, és szorosabban ölelem. Forr ó a teste, m égis reszket, most m ár komolyan agg ódom érte.

Én nem megyek sehov á, te akarsz elhagyni.

Dehogy akarlak! Musz áj. Nem akarom, de musz áj & suttogja, én meg b énultan fekszem m ög ötte. Kapkodja a leveg Qt és k öh ög, ez ért kicsit laz ítok a karomon, de r ögt ön bel ém csimpaszkodik.

Lucas.

Szeretlek, nem akarok megint n élk üled lenni &
Ez sz íven üt. Fogalmam sincs, mit kell ilyenkor csinálni. Ébren van,
de nincs tudat án ál, tal án m égis k ór h ázba kellene vinnem.
Legy q r öm magamban a p ánikot, higgadtnak kell maradnom.

Pr ób álj pihenni, j ó?

Itt maradsz?

Igen.

Nem tudok aludni, Qt figyelem. M ég egy apr ó jel, és m ár tuszkolom is
az aut óba, de egy-k ét óra elteltével észrevehet Qen nyugodtabban
fekszik, ahogy érzem, a l áza is lejjebb ment, így én is merek
szundítani egy kicsit.

Reggel sokkal jobban van, és csak az ért nem megy dolgozni, mert addig
gy Qzk öd öm, am íg úgyis elk ésne. Betelepedik az ágyba a
laptopj ával, én pedig a nappaliban pr ób álok haladni a saj át
munk ámmal, de újra és újra bemegyek a h ál óba valami átl átsz ó
ür üggyel.

Nem szaladok el és rosszul sem leszek, felesleges ennyiszer r ám
n ézned.

Ör ül ök, hogy jobban vagy.

Holnapra kutya bajom sem lesz jelenti ki hat ározottan, én meg
elmosolyodom, és mag ára hagyom.

Nem sz óltam semmit arról, amiket éjjel mondott, mert fogalmam sincs,
lenne-e értelme. Furcsa r á d öbbenni újra és újra, hogy Lucas
magabiztoss ága m ög ött mennyi k és é g lapul. Magamban tartom a
vallomás át, de nem felejttem el. Most m ár hi ába tagadja, hogy szeret,
mert tudom a titk át &

EI Qz Q

K övetkez Q